

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGEA

pomiculturii

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează cadrul de orientare al dezvoltării pomiculturii, înființarea și exploatarea plantațiilor pomicole, producerea și valorificarea fructelor pe baza fundamentării științifice și extensiei susținute a progresului tehnic, în condițiile organizării comune de piață în sectorul fructelor.

Art. 2. – Organul de specialitate al administrației publice centrale în domeniu, care se ocupă cu strategia de dezvoltare a pomiculturii, este Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 3. – (1) Organizarea comună de piață în sectorul fructelor conține reguli privind:

- a) patrimoniul pomicol și potențialul de producție pomicolă;
- b) producerea materialului săditor pomicol;
- c) valorificarea și securitatea alimentară a fructelor și produselor din fructe;
- d) organizațiile profesionale, interprofesionale și organismele pe filieră;

e) instrumentele și mecanismele de reglementare a pieței.

(2) Speciile de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni cultivate în România sunt prevăzute în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II Producția pomicolă

Secțiunea 1 Patrimoniul pomicol

Art. 4. – (1) În România, păstrarea patrimoniului pomicol, menținerea și ridicarea valorii biologice și a potențialului productiv al plantațiilor de pomi, arbuști fructiferi, protejarea mediului înconjurător constituie o obligație a cultivatorilor.

(2) Patrimoniul pomicol este alcătuit din: pomi și arbuști fructiferi, indiferent de sistemul de cultură, căpșunării, pepiniere pomicole, inclusiv terenurile pentru asolamente, terenurile în pregătire pentru plantare și terenurile din intravilan plantate cu pomi, arbuști fructiferi și căpșuni.

Art. 5. – (1) Patrimoniul pomicol se clasifică în următoarele categorii:

- a) plantații tinere până la intrarea pe rod;
- b) plantații pe rod, în plină producție;
- c) plantații pe rod, în declin;
- d) pepiniere pomicole;
- e) colecții pomologice, culturi de concurs și loturi experimentale;
- f) terenuri în pregătire pentru înființarea plantațiilor.

(2) Sistemul de cultură se definește prin densitate, sortimente, tehnologii, performanțe tehnice și economice și se clasifică astfel:

- a) sistem extensiv;
- b) sistem intensiv;
- c) sistem superintensiv;
- d) pomi răzleți.

Art. 6. – (1) Plantațiile de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșunării se realizează, în România, cu precădere pe arealele consacrate, situate în special în zona colinară, pe nisipuri, precum și pe alte terenuri cu

condiții ecologice favorabile, denumite areale pomicole, care sunt supuse delimitării teritoriale.

(2) Arealele pomicole reprezintă zona geografică a culturii pomilor și arbuștilor fructiferi, constituie o categorie distinctă a fondului funciar și sunt prevăzute în anexa nr.2.

(3) Din punct de vedere teritorial, patrimoniul pomicol se delimitează în zone, bazine, centre și exploatații pomicole, alcătuite din livezi, astfel definite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Pomii și arbuștii fructiferi situați în curți, pășuni, fânețe, aliniamente și perdele de protecție, denumiți *pomi răzleți* și ale căror produse nu fac obiectul comercializării pe piață nu fac parte din cadastrul pomicol.

(5) Evidența pomilor răzleți se ține separat.

Art. 7. – (1) Delimitarea teritorială a patrimoniului pomicol se înregistrează în cadastrul agricol ca poziție distinctă, numită Cadastru pomicol, și urmărește:

- a) stabilirea perimetrelor patrimoniului pomicol;
- b) structura patrimoniului pomicol pe sisteme de cultură, specii, parcele și deținători.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Ministerul Administrației Publice stabilesc normele metodologice de realizare și ținere a evidenței cadastrului pomicol, ca o componentă a Cadastrului agricol, cu respectarea prevederilor legale în domeniu.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu sprijinul Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu Sisești", efectuează delimitarea și actualizarea lucrărilor de zonare și microzonare a arealelor pomicole.

Art. 8. – Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Administrației Publice organizează recensământul patrimoniului pomicol, din 10 în 10 ani, începând cu anul 2005.

Art. 9. – Criteriile de înființare și defrișare ale plantațiilor pomicole, denumite livezi, indiferent de forma de proprietate, vor fi reglementate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

*Secțiunea a 2-a
Producerea materialului săditor*

Art. 10. – În pomicultură se admit la plantare următoarele categorii de material săditor:

- a) pomi altoiți, de unul sau doi ani, formați în pepiniere;
- b) pomi de unul sau doi ani pe rădăcini proprii, din sortimentul admis la înmulțire, obținuți prin metode clasice sau culturi de meristeme;
- c) butași înrădăcinați, marcote, drajoni, stoloni.

Art. 11. – Pentru producerea materialului săditor pomicol sunt folosite următoarele categorii de material inițial:

- a) portaltoi obținuți pe cale generativă din sâmburi și semințe, proveniți din plantații semincere autorizate;
- b) portaltoi obținuți pe cale vegetativă – clone – din plantații mamă de butași, marcotiere și drajoniere autorizate sau prin culturi de meristeme;
- c) altoi, prelevați sub formă de ramuri sau muguri, din plantații mamă autorizate.

Art. 12. – Categoriile biologice superioare, de material săditor pomicol, prebază și bază, se produc în unități autorizate, în structura și cantitățile solicitate de pepinierele pomicole, în conformitate cu Catalogul oficial al soiurilor de plante și hibrizi cultivate în România și Cataloagele soiurilor și hibrizilor cultivați în Uniunea Europeană, pentru înființarea de plantații mamă altoi și de plantații semincere.

Art. 13. – Producerea și comercializarea materialului săditor pomicol se face numai de către pepinierele pomicole autorizate, potrivit Legii nr.266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante.

Art. 14. – Pepinierele pomicole au obligația să producă material săditor numai din categoriile biologice prevăzute în sortimentul aprobat prin Catalogul oficial al soiurilor de plante și hibrizi cultivate în România și Cataloagele oficiale ale soiurilor și hibrizilor cultivați în Uniunea Europeană.

Art. 15. – Baza materială aferentă sectorului de producere a materialului săditor pomicol este protejată, iar schimbarea destinației acesteia nu poate fi făcută fără aprobarea Institutului de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură sau de stațiunea de cercetare, dezvoltare pentru pomicultură din zonă.

*Secțiunea a 3-a
Înființarea, exploatarea și defrișarea plantațiilor pomicole*

Art. 16. – (1) Soiurile fiecărei specii de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni se clasifică în următoarele categorii: recomandate, autorizate, autorizate temporar și interzise.

(2) Definițiile categoriilor de soiuri se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură, asigură elaborarea lucrărilor de zonare a speciilor de pomi și arbuști fructiferi recomandate și autorizate pentru cultură în cadrul fiecărei zone, bazin și centru pomicol, precum și actualizarea periodică a acestora.

Art. 17. – Înființarea plantațiilor de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni, organizate în exploatații pomicole comerciale amplasate în zone, bazine, centre pomicole de o anumită suprafață și cu o anumită structură de specii și soiuri, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.108/2001 privind exploatațiile agricole, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.166/2002, este opțiunea liberă a oricărui proprietar sau deținător de teren.

Art. 18. – (1) Strategia de dezvoltare a pomiculturii se elaborează de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor cu participarea unităților de cercetare-dezvoltare și învățământ, în colaborare cu organizațiile profesionale și interprofesionale recunoscute, în concordanță cu cerințele Uniunii Europene.

(2) Obiectivele strategice ale dezvoltării pomiculturii sunt:

- a) concentrarea și specializarea producției pomicole;
- b) dezvoltarea centrelor și bazinelor cu tradiție în domeniu care să asigure specializarea pe produse de calitate cu denumire de origine geografică.

Art. 19. – (1) Exploatațiile pomicole comerciale beneficiază de facilități financiare din partea statului, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Înființarea exploatațiilor pomicole comerciale în zonele, bazinele și centrele pomicole, beneficiază de sprijin finanțier din partea statului.

Art. 20. – Amenajarea unor terenuri în pantă, slab fertile și cu fenomene de eroziune a solului și valorificarea acestora prin culturi pomicole sunt considerate activități de interes național pentru protejarea mediului și se bucură de sprijinul statului asigurat prin Fondul de ameliorare a fondului funciar, potrivit legislației în vigoare.

Art. 21. – (1) Plantațiile de pomi cu suprafață mai mare de 0,5 ha și cele de arbuști fructiferi de peste 0,2 ha, situate în zone, bazine și centre consacrate se înființează în baza autorizației de plantare, eliberată de direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, conform reglementărilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Pentru plantațiile de pomi cu suprafață mai mare de 2 ha și pentru plantațiile de arbuști fructiferi cu suprafață mai mare de 0,5 ha, autorizația de plantare se eliberează în baza unui proiect de înființare a exploatației pomicole, elaborat de persoane autorizate și avizat de Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură sau de stațiunea de cercetare și dezvoltare pomicolă din zonă.

(3) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de plantare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și parcelele experimentale.

Art. 22. – Toate plantațiile pomicole destinate interesului comercial se înființează numai cu soiuri din categoriile recomandate și autorizate.

Art. 23. – (1) Defrișarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi de interes comercial aparținând persoanelor fizice sau juridice se face numai în baza autorizației de defrișare, eliberată de către direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de defrișare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și

parcelele experimentale, care se aproba de consiliile științifice ale unităților respective.

Art. 24. – (1) Durata de funcționare a plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi, în condițiile de exploatare normală, precum și modalitatea defrișării acestora sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În cazul în care, după defrișare, terenul respectiv nu se replantează, deținătorii au obligația să înainteze la direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, cu trei luni înaintea defrișării, documentația necesară pentru schimbarea categoriei de folosință a terenurilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Regimul de exploatare a plantațiilor pomicole și arbuștilor fructiferi aparținând instituțiilor de învățământ, cu scop didactic, și al parcelelor experimentale ale unităților de cercetare se va stabili prin planurile de învățământ, respectiv programele de cercetare ale unităților respective.

Art. 25. – (1) Plantațiile pomicole provenite din reconstituirea dreptului de proprietate pe baza legislației în vigoare, plantațiile aflate în rezerva primăriilor, cele concesionate, arendate sau care formează obiectul unor litigii nu pot fi defrișate timp de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Regimul de exploatare a plantațiilor pomicole concesionate sau arendate în condițiile legii, se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 26. – Cultura speciilor de nuc, migdal, castan comestibil, alun, numite în continuare nucifere, este supusă reglementărilor din prezenta lege, cu următoarele prevederi speciale:

a) înființarea plantațiilor de nucifere se face cu material săditor selecționat de către pepinierele autorizate. Pe terenurile supuse eroziunii se pot planta și biotipuri locale provenite de la pepinierele silvice;

b) tăierea unui nuc sau castan comestibil, indiferent de sistemul de cultură, se face pe baza autorizației model prevăzută în anexa nr.3a sau în anexa nr.3b la prezenta lege, cu obligația plantării prealabile a 5 pomi tineri din soiuri recomandate și autorizate;

c) cererea pentru tăierea nucilor și castanilor comestibili răzleți, solicitată de persoane fizice sau juridice se depune cu cel puțin 3 luni înaintea executării tăierii, iar acestea se verifică și se aprobă de direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București;

d) în cazurile când se solicită defrișarea plantațiilor de nuc și castan comestibil în masiv, este obligatorie expertiza tehnică efectuată de Institutul de cercetare – dezvoltare pentru pomicultură sau de stațiunea de cercetare și dezvoltare pomicolă din zonă. Termenul de depunere a documentației de defrișare este de cel puțin 6 luni înaintea datei propuse pentru defrișare;

e) criteriile care stau la baza documentației în vederea autorizării tăierii exemplarelor de nuc și castan comestibil, precum și defrișarea lor când sunt în masiv, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 27. – În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Administrației Publice vor organiza inventarierea nucilor și castanilor comestibili aflați în plantații sau ca pomi răzleți, cu consemnarea proprietarilor și a parcelelor cadastrale în care se găsesc.

Art. 28. – În programele de împădurire și combatere a eroziunii solului din zonele de cultură a nucului și castanului se vor introduce și aceste specii. Regia Națională a Pădurilor și alți deținători de terenuri forestiere vor utiliza la plantare material săditor din soiuri autorizate și recomandate, precum și biotipurile locale.

CAPITOLUL III Valorificarea fructelor

Art. 29. – În funcție de însușirile specifice, fructele au următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) consum sub forma prelucrată industrial.

Art. 30. – (1) Fructele destinate a fi livrate pentru consumul uman se clasifică în categorii de calitate conform standardelor de comercializare, care dobândesc caracterul de obligativitate.

(2) Se supun standardelor de calitate următoarele fructe: cireșele, vișinele, caisele, piersicile și nectarinele, căpșunile, merele, perele, prunele, gutuile, nucile în coajă, fructele de arbuști fructiferi, precum și fructele de orice fel care fac obiectul importului.

(3) Se exceptează de la cerințele de conformitate cu standardele de calitate:

a) produsele oferite de către producători la centrele speciale de preluare, pregătire, ambalare, marcarea destinate vânzărilor de gros sau în detaliu;

b) produsele expediate în vrac către unitățile și fabricile de procesare.

Art. 31. – (1) Comercializarea fructelor potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) este supusă controlului de conformitate pe filiera produsului.

(2) Controlul de conformitate se face la fața locului, în toate stadiile de comercializare, de către organismele autorizate prin lege.

Art. 32. – (1) În cazul unor anume sesizări sau accidente de sănătate în consum, analiza fructelor care au făcut obiectul vânzării pe piață privind conținutul de reziduuri de pesticide, contaminanți și alte substanțe este obligatorie și se efectuează de laboratoarele acreditate.

(2) Evidența tratamentelor și a substanțelor utilizate în plantațiile pomicole destinate comercializării fructelor se ține de către producător și se supune controlului Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor.

Art. 33. – (1) Fructele proaspete destinate consumului uman circulă pe filiera de produs, însotite de certificate de conformitate cu standardele de calitate, eliberate de organismul de certificare instituit în acest scop.

(2) Modelul certificatului de conformitate se va stabili prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 34. – (1) Prelucrarea fructelor în scop comercial poate fi făcută de agenți economici autorizați pentru această activitate, cu mijloace proprii sau grupați în diferite forme de cooperare.

(2) Fructele destinate prelucrării industriale vor îndeplini condiții minime de calitate stabilite prin contractul încheiat între producător și prelucrător și circulă însotite de certificat de destinație industrială emis de

organismele de control de conformitate, al cărui model se va stabili prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 35. – Prin prelucrarea fructelor se obțin următoarele produse:

- a) fructe deshidratate, întregi sau porționate, făinuri de fructe;
- b) fructe congelate, individual sau în bloc;
- c) sucuri: cu pulpă de fruct, limpezi, filtrate, conservate prin pasteurizare, nectaruri;
- d) sucuri concentrate;
- e) conserve: compoturi, dulcețuri, gemuri, magiun de prune, marmeladă, piureuri;
- f) distilate: țuică, palincă, rachiuri;
- g) fermentate: cidru, oțet;
- h) alte produse.

Art. 36. – (1) Dreptul de folosire de către producători a unor denumiri de origine pentru anumite loturi de fructe proaspete sau prelucrate se acordă prin certificat de atestare a originii geografice.

(2) Certificatul se eliberează de către organele autorizate în acest scop, pe baza verificărilor făcute de specialiști împuerniciți pentru controlul respectării condițiilor impuse pentru producerea fructelor și pentru prelucrarea acestora.

Art. 37. – (1) Producătorii și comercianții de produse alcoolice din fructe, în vrac, sunt obligați să țină evidența acestora în conformitate cu normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Sunt scuțiți de la ținerea evidenței producătorii ale căror produse distilate nu fac obiectul comercializării.

Art. 38. – Etichetarea fructelor și a produselor din fructe se face conform legislației în vigoare.

Art. 39. – (1) Distilatelor care se disting prin originalitatea însușirilor lor imprimată de locul de producere, soiul sau sortimentul de soiuri, tehnologia de distilare folosită, modul de păstrare și învecire, se pot încadra în categoria băuturilor alcoolice din fructe, de calitate superioară, cu indicația geografică din care provine.

(2) Comercializarea distilatelor din fructe de calitate superioară cu indicația geografică, se face sub numele arealului de producție pomicolă

delimitată, în mod obișnuit, al bazinei sau centrului pomicol, eventual al localității în care se află exploatația pomicolă.

Art. 40. – (1) Țuica este o băutură alcoolică românească obținută în mod expres prin fermentarea fructelor din speciile sămburoase ori a maceratului din aceste fructe, în prezență sau nu a sămburelui, urmată de o distilare sau redistilare, la o concentrație alcoolică determinată la temperatura de 20°C, specifică fiecărui sortiment, în funcție de tradiție, de indicarea arealului de producere a acesteia și de calitatea ei.

(2) În funcție de zona în care s-au produs fructele, de tehnologia specifică aplicată, maturare sau învecire, băutura astfel obținută poartă denumirea de: „palincă”, „horincă”, „turț”.

(3) Concentrația alcoolică minimă este diferențiată în funcție de procesul tehnologic de obținere, dar nu mai mică de 24% în volum la comercializarea pentru consum.

Art. 41. – (1) Rachiu de fructe este băutura alcoolică obținută în mod exclusiv prin fermentarea fructelor din speciile semințoase, a marcului sau sucului din aceste fructe, urmată de distilare la concentrația alcoolică specifică, astfel încât produsul obținut în urma distilării să aibă aroma și gustul fructului din care provine.

(2) Termenul de “Williams” este admis pentru rachiul de pere produs în exclusivitate din soiul de pere Williams.

(3) Concentrația alcoolică a rachiului de fructe la temperatura de 20°C este de minimum 37,5% în volum.

Art. 42. – În producerea țuicăi, palincăi și a rachiurilor de fructe nu este admis adaosul de alcool etilic din cereale, coloranți sau arome obținute pe cale sintetică.

Art. 43. – Se interzice producerea și comercializarea țuicăi, palincăi și a rachiurilor provenite din spirt, arome și coloranți sintetici.

CAPITOLUL IV

Organizațiile profesionale, interprofesionale și organismele pe filieră

Art. 44. – (1) Statul sprijină constituirea organizațiilor de producători și a organizației interprofesionale pentru fructe, pe baza inițiativei libere a membrilor, cu scopul:

- a) orientării producției și adaptării ei la cerințele pieței, sub aspectul cantității, calității și protecției mediului;
- b) constituirii unor fonduri operaționale, prin contribuția finanțieră a membrilor organizațiilor de producători;
- c) de a promova concentrarea ofertei și valorificarea producției pe piață pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor;
- d) reducerii costurilor de producție și stabilizării prețurilor pe piață;
- e) punerii în valoare a potențialului de producție;
- f) promovării tehnologiilor moderne de cultură a speciilor pomicole și valorificarea fructelor în condiții de eficiență;
- g) coordonării valorificării pe piață a produselor, prin studii de piață.

(2) Recunoașterea organizațiilor de producători și a organizațiilor interprofesionale se va face prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

CAPITOLUL V

Inspecția și controlul calității fructelor și a produselor obținute din fructe

Art. 45. – (1) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, se înființează ca direcție în cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Inspecția de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, denumită în continuare ISCTPVLF, cu structuri organizatorice în cadrul direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, cu respectarea numărului de personal în limita bugetului aprobat.

(2) Atribuțiile ISCTPVLF sunt următoarele:

- a) controlează respectarea prevederilor legale privind înființarea și defrișarea plantațiilor pomicole și avizează documentațiile tehnice în vederea emiterii autorizației pentru înființarea și defrișarea plantațiilor pomicole;
- b) controlează funcționarea pepinierelor, producerea și comercializarea materialului săditor pomicol;
- c) controlează aplicarea tehnologiei de cultură în livezile de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșunării;
- d) execută acțiuni de control privind pregătirea, ambalarea, etichetarea, transportul și desfacerea fructelor și a materialului săditor pomicol, în conformitate cu normele de securitate și calitate armonizate cu cele ale Uniunii Europene;
- e) execută expertize tehnice și analize în domeniul producerii și valorificării fructelor, materialului săditor pomicol, produselor provenite din fructe, atât a celor alcoolice cât și a celor nealcoolice.

CAPITOLUL VI Sanctiuni

Art. 46. – Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 47. – Defrișarea, fără autorizație, a plantațiilor de pomi fructiferi cu o suprafață mai mare de 0,5 ha sau a plantațiilor de arbuști fructiferi cu o suprafață mai mare de 0,2 ha, precum și a nucilor sau castanilor comestibili, indiferent de sistemul de cultură, constituie infracțiunea de distrugere și se pedepsește potrivit art.217 din Codul Penal.

Art. 48. – (1) Falsificarea băuturilor distilate sau a altor băuturi și produse obținute din fructe, precum și expunerea spre vânzare sau vânzarea unor astfel de băuturi sau produse știind că sunt falsificate constituie infracțiunea de falsificare de alimente sau alte produse și se pedepsește potrivit art.313 din Codul Penal.

(2) Băuturile sau produsele care au făcut obiectul infracțiunii se confiscă.

Art. 49. – Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) înființarea plantațiilor cu suprafețe mai mari de 0,5 ha de pomi fructiferi și a suprafețelor mai mari de 0,2 ha de arbuști fructiferi de fiecare

agent economic sau de familie sau extinderea peste această limită a celor existente, fără autorizație de plantare, conform art.21;

b) înființarea de plantații noi de pomi cu suprafețe mai mari de 0,5 ha și 0,2 ha arbuști fructiferi sau extinderea celor existente, cu alte soiuri decât cele recomandate și autorizate, prin nerespectarea prevederilor art.22;

c) nerespectarea prevederilor privind analiza conținutului de reziduuri, contaminanți și alte substanțe, precum și a celor privind evidența tratamentelor și a substanțelor utilizate, conform prevederilor art.32;

d) nerespectarea prevederilor art.33 alin. (1) și art.34 alin.(2) privind obligativitatea însotirii produselor de certificat de conformitate cu standardele de calitate pentru fructele destinate consumului uman în stare proaspătă, respectiv de destinație industrială pentru fructele proaspete destinate procesării;

e) nerespectarea prevederilor art.30 și art.34 privind punerea în consum și comercializarea fructelor și a distilatelor din fructe și a altor produse din fructe;

f) nerespectarea prevederilor privind obligația tinerii evidențelor produselor din fructe, în conformitate cu prevederile art.37 alin.(1);

g) nerespectarea prevederilor referitoare la folosirea denumirii de origine a produselor distilate din fructe din zona de cultură care are drept de indicație geografică, în conformitate cu prevederile art.36;

h) nerespectarea prevederilor privind etichetarea fructelor și a produselor din fructe, în conformitate cu prevederile art.38.

Art. 50. – (1) Contravențiile prevăzute la art.49 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, cele prevăzute la lit.a) și b);

b) cu amendă de la 50.000.000 lei la 75.000.000 lei, cele prevăzute la lit. c), d), e) și f);

c) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, cele prevăzute la lit. g) și h).

(2) Amenda contravențională se aplică persoanelor fizice și juridice.

Art. 51. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac prin proces – verbal încheiat de organele de control abilitate din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea

Națională pentru Protecția Consumatorilor, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.50, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 52. – Contravențiilor prevăzute la art.49 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art. 53. – (1) Înființarea, întreținerea și defrișarea de plantații pomicole, arbuști fructiferi și căpșunării, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fructele pentru valorificare în stare proaspătă și conservate, precum și produsele distilate obținute din fructe, condițiile de atribuire a denumirii produselor cu indicație geografică, normele de comercializare, precum și alte măsuri, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, elaborate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Integrării Europene, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Ministerului Justiției.

(2) Normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi vor fi elaborate în termen de 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I și se supun Guvernului spreprobare.

Art. 54. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea pomiculturii nr.11/1974, publicată în Buletinul Oficial nr. 105 din 29 iulie 1974.

Art. 55. – Anexele 1-3a) și 3b) fac parte integrantă din prezenta lege.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

ANEXA nr.1**Speciile de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni cultivate în România**

SPECIA
A. Pomi fructiferi
Măr
Păr
Gutui
Prun
Cireş
Vişin
Cais
Piersic şi Nectarin
Nuc
Migdal
Alun
Castan
B. Arbuști fructiferi
Coacăz negru
Coacăz roşu
Coacăz alb
Agriş
Zmeură de grădină
Afin de cultură
Mur de grădină
Măceş
Soc negru
Trandafir pentru petale
Lonicera caerulea
Corn
Cătină
C. Căpșunul

ANEXA nr.2

Zonarea speciilor pomicole

Formațiune de vegetație naturală	Spațiul geografic ocupat	Specii cultivate
Subzona pădurilor de fag-subetajul	Dealuri între 500-800 m altitudine	Coacăz, agriș, afin, unele soiuri de măr
Subzona pădurilor de gorun	Dealuri mijlocii și partea inferioară a celor înalte, 300-800 m altitudine	Zmeur, măr, prun, vișin, unele soiuri de păr
Subzona pădurilor de cer, garniță și stejar	Partea nordică a Câmpiei Române, Piemontul Getic și rama externă a dealurilor din vestul țării; 50-500 m altitudine.	Măr, păr, prun, gutui, cireș, vișin, nuc, alun, căpșun
Zona de silvostepă	Suprafețe mai mari sau mai mici în toate provinciile; 50-500 m altitudine.	Toate speciile pomicole, cultivate cu deosebire în regim irigat
Zona stepei Danubiene	Partea de est și de sud a Câmpiei Române, Dobrogea, Platforma Bărladului, insule în Câmpia Siretului; 0-200 m altitudine.	Cais, piersic, migdal, prun, cireș, vișin, soiuri văratice de măr și păr, nuc, în condiții de irrigare

**MINISTERUL AGRICULTURII,
ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR**

**DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU
AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE
ALIMENTARĂ**

AUTORIZAȚIE Nr. /

Domnul (a)

cu domiciliul în comuna/orașul
județul
solicita tăierea a
bucăți nuci / castani comestibili.

DIRECTOR GENERAL

Nume și prenume

Semnătura și ștampila

Data eliberării

N.B.: Autorizația se tipărește pe o singură față
în registre de 100 de file și se completează
într-un singur exemplar.

**MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI
ȘI PĂDURILOR**
**DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE
ALIMENTARĂ**

AUTORIZAȚIE Nr. /

În conformitate cu prevederile Legii Pomiculturii nr.

Se autorizează domnul (a)
cu domiciliul în comuna / orașul
județul
pentru tăierea de nuci / castani comestibili, pomi
răzleți din locurile următoare

Solicitantul a plantat nuci / castani
în zona buc

DIRECTOR GENERAL

Nume și prenume
.....

Semnătura și ștampila

Data eliberării

**MINISTERUL AGRICULTURII,
ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR**
**DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU
AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE
ALIMENTARĂ**

AUTORIZAȚIE Nr. /
 Agent economic _____

cu sediul în comuna/orașul
 județul ha/buc.
 solicită tăierea/defrișarea a ha/buc.
 nuci / castani comestibili.

DIRECTOR GENERAL
 Nume și prenume

Data eliberării

N.B.: Autorizația se tipărește pe o singură fată
 în registre de 100 de file și se completează
 într-un singur exemplar.

**MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI
ȘI PĂDURILOR**
**DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE
ALIMENTARĂ**

AUTORIZAȚIE Nr. /

În conformitate cu prevederile Legii Pomiculturii nr.

Se autorizează agentul economic
 cu sediul în comuna / orașul județul
 pentru tăierea/defrișarea de ha/buc... nuci / castani comestibili din
 locurile următoare

Solicitantul a plantat nuci / castani
 în zona

DIRECTOR GENERAL
 Nume și prenume

Semnătura și ștampila

Data eliberării